

عنوان مقاله:

نقش نوروزگرایی، هیجان خواهی و خودکنترلی در پیش بینی گرایش به رفتار مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه ها

محل انتشار:

مجله روانشناسی اجتماعی، دوره 11، شماره 69 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محسن میرزایی - کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، واحد اصفهان (خوراسگان) دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

ایلنا سجادیان - دانشیار، گروه روانشناسی بالینی، مرکز تحقیقات سلامت جامعه، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش نوروزگرایی، هیجان خواهی و خودکنترلی در پیش بینی گرایش به رفتار مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه ها بود. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه افراد دارای رفتار مجرمانه ساکن گرمخانه ها شهر اصفهان در بهار ۱۴۰۲ بودند. تعداد ۴۰۰ نفر به شیوه نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه سایکوپاتی (هاری، ۱۹۹۱)، پرسش نامه صفات پنج گانه شخصیتی (مک کری و کاستا، ۱۹۸۵)، هیجان خواهی آرنت (۱۹۹۳) و خودکنترلی (تاجی و همکاران، ۲۰۰۴) بود. داده های پژوهش با استفاده از نرم افزار SPSS تحلیل شد. نتایج ضریب همبستگی نشان داد هیجان خواهی و نوروزگرایی دارای رابطه مثبت و معنادار با رفتارهای مجرمانه بوده و خودکنترلی دارای رابطه منفی و معنادار با رفتارهای مجرمانه می باشد. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد، در گام اول خودکنترلی ۱/۸۸ درصد واریانس رفتارهای مجرمانه افراد مجرم ساکن در گرمخانه ها را تبیین می کند. بنابراین نتایج پژوهش، پیشنهاد می شود به منظور پیشگیری از رفتار مجرمانه بر نوروزگرایی، هیجان خواهی و خودکنترلی مجرمان ساکن گرمخانه توجه شود.

کلمات کلیدی:

رفتار مجرمانه، نوروزگرایی، هیجان خواهی، خودکنترلی، ساکن گرمخانه ها.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2056799>

